

Tegnap volt ajkamon
Utoljára hang,
Me lelkemért szól
A gyászos harang,
Még tegnap itt életm
Közöttetek,
M^ost a sirhalom rejtá
El tőletek.

Ollanná lettem, mint
A szedett szöllő,
Amej föl. tt sir a
Bus őszi szellő,
El kell válni nékem
Ez élettől,
Tőlem siránkozó
Kedvessimtől.

De az Ur szóllitott
E buzs vállalásra,
Ő hívott emgem, hogy
Menjek hozzája,
H gy az itthagytott
Földi életétt,

Kezeivel a fjon mennyei bért.

Azér hívására .römmel megyek,
Csak az fáj, hogy el köll válni tőletek,
Kik nékem ol kedvessek voltatok,
Az életben hozzám tartoztatok.

Ha rám domborul a hideg sirhalom,
Alatta készen vár a nyugalom,
Bármillen hosszú lesz az ott nyugvás,
Vége lesz, mer lesz a föltámadás.

Istem, mell ma most a sirba szend^{er}erük
Ajkor majd a lélek újra egyessül,
Anggali formát vesz fel magára,
Ha föltámad trombita szavára.

Akkor majd azokval, kit sorval látok,
Az Istennek jobbán adok hálákat,
Az örökéletet hittel várjuk,
Ahol majd újra egymást meglátjuk.

- -

Szálljatok le szent angyalok,
Őrizzétek meg lelkét,
Majd a Józsefát völgyében,
Állítsátok a testét.
Jőjj el édes Megváltóm,
Jőjj kegyes vigasztalóm,
Te légy megszabadítóm.

Fölszáll lekem az Ur Jézus
Szentséges keresztjére,
Od várják a szent angyalok
Fölviszik a mennyekbe,
Jőjj el.....stb.

Jézus, Mária, Szent József,
Esedeztetek érte,
Hogy az egyetlenegy lelke
Örökre el ne vesszen,
Jőjj..... stb.

--
Atya Isten alkotmányai,
Jertek ide kedves gyermekim,
A szent keresztfához fussatok,
E megholtért imádkozzatok.

Akiket a Szentlélek Isten
Megkeresztelt szent keresztjével,
A szent..... stb

Mi hiszünk a Szentháromságba,
Atya, Fiu, egy valóságba...stb.

Adjál néki Isten, irgalmat,
Adjál neki örök nyugalmat... stb.

Szüz Mária esedezz érte,
Szent fiadnál szóljál mellette ~~xyxyxy~~
Vezérezet a szent rózsafüzér,
Add meg neki az örökös bért.
Add meg neki azt a drága bért,
Mit Mária egykor megigért.

--

Ó, te rettenetes keserü halál,
 Ki nékem mindenkor félelmes valál,
 Miként prédálád el én éltemet,
 Elszakítád testemtől én lelkemet.

Testem sanyargáttad ojj fájdalemakkal,
 Szivem sanyargáttad szörnyü kinokkal,
 Mig nem koporsómnak hajlékába
 Szállítottál engem föld gyomrába.

Mely bus és fájdalmas nékem esetem,
 Mint maradt el tőlem sok keresetem,
 Boldog, ki szegénynek nyugságának? -
 Hogyha-- tlen kincset gyűjt magának.

Búcsút vesezk tőled én szerelmesem,
 Nemzetes vitézlk kedves hitvesem,
 Éltem eddig veled szivességéből,
 Most elválok tőled epedtségéből.

De ezt az Uristen ekképp akarta,
 Végzett törvénye magával hozta,
 Hogy a halál tőled elválasszon,
 Harsogó trombita feltámasszon.

Áldjon meg az Isten földön ~~é~~ ^{él}ted ~~BŐN~~,
 Szerencsésé tegyen minden ügyedben,
 És majd legyünk együtt mennyországba,
 Örökké tartandó boldogságba, Ott nem lészen helye a házasságnak,
 Épp ezért mi leszünk ó tisztaságnak,
 Ott élünk majd igaz egyességben,
 Gyönyörködünk Isten szent színében.

Értem epedező kedves magzatim,
 Bus szivvel kesergő édes rajzatim.
 Én már köztetek nem lehetek,
 Maradjon az Isten tiveletek.

Az én halálomon ne bánkódjatok,
 Hanem inkább értem imádkozzatok,
 Istennek oly buzgón szolgáljatok,
 Hogy valaha mennybe juthassatok.

E haloftās éneket Szárászon vettük fel. Eredete visszanyúlik a 16-17. századig/L.Sz.D-R,II/316.j-példa, valamint szöveg-dallamváltozatát a Pintyer-féle kézírás alapján elénekelt variánst Sebestyén Ádámtól/

Kelj fel keresztény lélek,
A nagy Istenre kérlek,
Tekint be a jászójba,
Ur Jézus fekszik abba,
Ó, én szereles Jézusom, :/:
Nézd mely kemény az ágya,
Tiszta szerelmünk tárgya,
Azér fekszik oly ágyon,
Hogy mű szivünk gyuladjon... stb.

Szüzanyának szent teje,
Ur Jézus eledele,
Kinálly a szivünket,
Hogy üzze vétkeinket... stb.

Hirdessük egész földnek,
Nagy voltát e gyermeknek,
Legyünk kedves hajléki,
Szivünket adjuk néki... stb.

Csókoljuk meg kezeit,
Törölgessük szemeit,
Bűneinket sirassuk,
Életünket jobbitsuk... stb.

Jézus örök fényesség,
A kétesben nagy fölség,
Néked legy en dicsőség,
Mondja minden nemzetség..stb.

Kelj fel keresztény lélek,
A nagy Istenre kérlek,
Tekinős be a jászójba,
Ur Jézus fekszik abba,...stb.

Ennek az éneknek a ritmusa erősen idézi a nyugati/németes/
3/4-es lüktetsésű előadás-stilust, szinte valcer-ütemben adta
elő középkorú férfi énekesünk, mely szövegileg majdnem azonos
Domokos P.P. gyűjteményének szövegével, s attól némileg eltér
némi szócserével, és bővülésével/L.im.140 sz., továbbá: Sz-D-R.

II/155.b-c-példa, stb. /.Kialakulásának bozonyos változataira
feltehetően hatott a Dum virgo vagientem..kezdetű"latin-ének" is.
Ha dallamivelését figyeljük, első dallamsora erősen hasonítja a
Három királyok napján -t.Vö.még székely változatunkkal.

Eygházsakozár-S⁴árász

"Ezt a diák kezdi és mondja az egész nép...Mindenszentek litánija vót,
és mondja a Szent Mihály arkangyal,/Angyalo fejedelem,/Köny.rögj érettünk/
Ez búcsú litániája volt,de a Mindenszentek litániája.Utána elmondtak egy
Liberát az egész holtakértasztán keztek a szent atyának a himnusát,
a pápáért9

Pápámkat,püspökünköt,Ur Krisztus,
Kik őrzik lelkeinket, " "
Áldd meg jótevőinket:/:... stb."Ezt is diák kezdte,és mindenki tudta"-
Atya,Fiu,Szentlélek,egy Isten,
Egy Ur három személyben,nagy Isten,
Téged áld földön minden :/:

Megváltó Fiu-Isten,Ur Krisztus,
Igaz ember és,Isten, " "

Néked könyörgünk itten:/:
Szüzanyád örvendezik,Ur Krisztus,
Mirollunk emlékezzél, " "
Előtted esedezünk:/:

"Mentünk a temetőbe,s a pap megszentelte a holtakat,meg a kersztet,
mi meg énekeltük a Mária-énekeket :

Szentságes szüz Mária,Szép lilion-szál,
Ki mindenkor szipen ugy virágozott,
Hogy szüz levél,s meggyümölcsöztél,
Imádd Jézust értünk,akit te szültél.
Szép lilion-szál,szüzek virága,
Könyörögj érettünk,Istennek anyna,
Ó,mely ékes vagy Mária,:/:
Bünösöknek szószóllója.

Krisztusnak szent anyja szép lilionszál,
Ki mindenkor szipen Ugy virágozol,
Hogy szüz levél,meggyümölcsözél,
Imádd Jézust értünk,akit te szültél
Szép lilion-szál,szüzek virága,
Könyörögj éfettünk Istennek anyja,
ó,mel ékes vagy Mária,
Bünösöknek szószóllója...."ez mindig ismételtük tovább"

"A templomná,vagy a szabdtéren má ezt énekelték:"

Jőjj szent lélek Isten,

Áraszd reánk te~~l~~lyesen
Mennyből fényességedet,

Jőjj el,jőjj el:/:

Jőjj szentlélek Ur Isten.

A szentmise után ment a nép ebédelni...du.már tánc volt nálunk a
"megyánra".

H Á R O M
igen szép és ájtatos
I M Á D S G

a haldokló embernek utolsó órájában,
melyek az örök üdvösségre felette hasznosak.
/keresztben Jézus, feléje szálló angyalka, alattuk térdelő Mária/

BUDÁN, 1881.

Nyomatott Bagó Márton és fiánál.

Vala egy időben egy igen sok bűnökkel terhelt római pápa, az Ur Isten halálos betegséget adott reája. A midőn látta már a pápa, hogy neki meg kell halni, magához hívatta a kardinálisokat, püspököket és más több felszentelt tudós atyákat, mondván nekik: "Én kedves barátim! micsoda vigasztalást adtok ti nekem? ime nekem már meg kell halnom, és az én nagy bűnimmal a kárhozatot megérdemlettem" Senki a körüllevő közül nem felelhetett neki, egy igen ájtatos János nevű káplánon kívül, mondván: "Szent atya! miért esel kétségbe az Isten irgalmasságában?" Arra felelé a pápa: "Háá micsoda reménységet és vigasztalást adsz? nekem meg kell halnom; félek, hogy örökre elkárhozom. Erre felel az ájtatos János: "Én teéretted atyám három szent imádságot mondok; remélem, hogy megvigasztalódsz és az Ur Istentől irgalmasságot nyersz" A beteg pápa már nem szólhatván, letérdepelt a káplán és mindnyájan a vlevelők; elmondván egy miatyánkot, felkelt, és a következő három imádságot ekképen mondotta:

ELSŐ IMÁDSÁG.

Uram Jézus Krisztus! Te Istennek kedvelt szent Fia! Te egy kedves Fia Szűz Máriának, Isten és ember! Ki az Olajfák hegyén miérettünk emberekért vérrel verejtékeztél, áldozd fel a te mennyei szentséges Atyádnak ezen haldokló emberért a Te szent véres verejtékedet, hogy az örök kárhozatot, a mit bűnei által megérdemlett, tőle távoztasd, adjad oh örök Atya, hogy tőled irgalmasságot nyerhessen a mi Urunk Jézus Krisztus, a Te egyetlen egy kedves Fiad által, a ki veled és a Szentlélekkel egyetemben él és az örökkévalóságban uralkodik vég nélkül, most és mindörökkön örökké. Amen.

Ezután ismét letérdepelt a képkán, egy Miatyánkot imádkozván, felkelt, és a másik imádságot elmondá ekképen:

MÁSODIK IMÁDSÁG.

Ur Jézus Krisztus! Ki a keserves keresztfán érettünk meghalni méltóztattál, hogy a te szent Atyádnak egész megelégedéssel bűneinkért eleget tegyél szentséges szent lelkedet pedig Istennek, a Te kedves mennyei szent Atyádnak ajánlottad: ajánljad, kérlek a te szent halálodatve haldokló lélekért a Te mennyei szent Atyádnak, minden az ő bűnei által megérdemlettek, mellet is nyerj neki bocsánatot, hogy megszabadulván, veled örvendezhessen; add ezt oh örök Atya! a mi Urunk Jézus Krisztus, a Te egyetlen egy szent Fiadnak érdemeiért, ki Teveled és a Szentlélekkel él és uralkodik mindörökké. Amen.

Erre ismét letérdepelvén és egy Miatyánkot elmondván, így folytatá következő imádságát.

HARMADIK IMÁDSÁG

Ur Jézus Krisztus! Te isteni sz. jószág, Ki oly szeretettel méltóztattál a Te bűnös embereidhez lenni, hogy a magas marnnyekből méltóztattál a Szűz Mária méhébe leszállni mihozzánk, szűkölködők völgyébe, a hol harminchárom éstendeig a Te embereid közt fentartózkodván, ugyanazon szeretet által adtad zálogul a Te szent vérednek valóságos italát, a Te imálandó szeretetednek, Jézus Krisztus Istennek szent Fia, mely szeretetenek jeleiben akartál megfogattatni, egyik birótól a másikhoz hurczoltatni, a keserves halálra íteltatni, a Te kedves szent Anyád Szűz Máriának és szent apostolidnak megjelenni. Jézus, Istennek szent Fia, mely szeretetenek jelében a mennyekbe felmentél, ott ülsz az Istennek, a Te mennyei sz. Atyádnak jobbjára felől, a honnan elküldötted a Szentlelket a Te apostolidnak sziveikbe, és minden embernek, kik Tebenned hisznek és benned reménylenek; a Te felséges szent szerelmed által nyisd meg e haldokló léleknek a te mennyei szent országodat, vedd magadhoz kegyelmesen a Te mennyei szent Atyád országába, hogy veled élhessen dicsőségben örökké. Amen

Ezalatt kimulván a halálban a pápa, egyszerre megjelent az ájtatos Jánosnak a most elhalt római szent atya, orczája fényesebb a napnál, ruhája fehér, mint a hó, így megszólalván: "Én kedves barátom! a midőn én az örök kárhozatra ítéltettem volna. ime lettem az örök élet fiává; mert midőn te az első imádságot mondottad akkor úgy hulltak el bűneim, mint az égből jövő záporosó; a midőn a másodikat mondottad, akkor úgy tisztultam mint az aljától megtisztított ércz'és amidőn a harmadikat mondottad: már láttam a mennyet nyitva és az Ur Jézust Istennek jobbján állani, ki így szólított engem: "Jőjj el id e! meg vannak neked a te bűneid bocsátva; az én Atyám országában, itt fogsz örökké élni dicsőségben" Ezen szózat után váltam el testemtől és az angyalok vittek az örökkévaló örömbé"

Midőn a káplán ezeket hallaná, így szólott hozzá: "Szent atya! ezekt én senkinek nem mondhatom, mivel nekem senki az emberek közül hinni nem fogja" Felel erre az üdvözült atya: "Igazsággal mondom neked, az Isten angyala ime itt ál mellettem, ha egy bűnös embet az egész világ vétkei elkövette volna is, ha ezen szent imádságokat halála óráján elmondják, meg lesznek bocsátva minden bűnei és megszabdul az örök kárhozattól; azon ember, ki ezen imádságokat hallja, gonosz halálban meg nem hal; a mely házbán ez olvastatik halva gyermek ott nem születetik. Azért vidd ezen imádságokat a szent Péter templomába, és tedd a mennybe menő Mária kápolnájába a valóságos vigasztalásra. Azon emberek, a ki ott lesznek, ezen imádságokat hallja vagy olvassa, 40 esztendei bucsut nyer bűneinek bocsánatjára, s melyeket a purgatóriumban szenvednie kellett volna, és tudtára lesznek neki adva halálának utolsó órája.

1. Ments meg engem, Uram, az örök haláltól,
Ama rettenetes napon minden bajtól,
Midőn ~~és~~ az ég és föld meg fognak indulni.
S eljössz a vihágra lángokban itélni.
2. Reszket minden tagom, borzadok és félek,
Földi pályát végzett szegény bűnös lélek,
Félek a naptól, mely vizsgálni fog s dulni,
Midőn az ég és föld meg fognak indulni?

"apácás ének"

Szüzanyám a tied akarok lenni,
Segíts meg, hogy a tied legyek,
Jaj, de lelkem nem tud felrepülni,
Bűnök suja földhöz szegezett.
Jó anyácskám, nyerj nekem kegyet,
Hogy sirassam minden bűnömét,
Szüzanyám, tied akarok lenni,
Segíts meg, hogy a tied legyek. :/:
Szüzanyám tied akarok lenni, k
Hogy az égben ott legyek veled.
Jól tudok, hogy odá bár kerülni
Szenvedések nélkül nem lehet.
Jó anyácskám, nyerj nekem kegyet,
Hogy sirassam minden bűnömét,
Szüzanyám.... stb. -Torvaj, Kerkkes Józsefné, 1922.

- 3. Haragnak napja az, inség s veszély napja,
Nagy nap, mely a bűnöst gyötrelmeknek adja,
Midőn Te, ki mindig éltél és fogsz élni,
Eljössz, s a vilgáot lángokban itélni.
- 4. Oh adj, Uram, örök nyugodalmat nékik,
S örök világosság fényeskedjék nékik.
Hogy trónusod körül ugvarolhassanak,
S téged, boldogitót, örökké áldjanak.

Szüz Máriához.

- 1. Rebegő nyelvemet meginditom,
Szent szolgálatoktól el nem tiltom,
Mária, szüz ~~Mária~~ Anyám, én gyámolóm,
Szomorú sorsomban vigasztalóm,
- 2. Oh te nagyszentségü édes Anya!
Magyar hazánk királyné-asszonya,
Engem, bűnös szolgám, kérlek, ne hagyj,
Szerelmes szent Anyám, velem maradj.
- 3. Éltem napjaiban vigyázz reám,
Légy a vétkek ellen erős bástyám,
Hogy a gonosz sátán ne árthasson.
Légy velem, hogy bura ne vonhasson.
- 4. Ha pedig éltemnek vége szakad,
És a halál veéem szembe akad,
Mária, szüz Anyám! légy mellettem,
Drága szent Fiadnál szólj érettem.

Más.

- 1. Oh malaszttal teljes szent Szüz!
Irgalmasságnak Anyja!
Nézd, mint meg vagyok terhelve,
Mint bűn szívem szakgatja,
Oh Mária! Jézus Anyja!
Esedezzel érettem.
- 2. Jaj mint járok, bűnös ember,
Hová tévelyedtem el?
Fogadj be fiaid közé,
Hogy soha ne veszssek el.
Oh Mária! Jézus Anyja, stb.
- 3. Töredelmes szívvel bánom,
Hogy Istent megbántottam,
Igérem jobbulásomat,
Nem mint eddig mondottam.
Oh Mária/ Jézus Anyja, stb.
- 4. Oh mely messze tévelyedtem
Az üdvösség utjától,
És semmit nem gondolkodtam
Lelkem drága voltáról.
Oh Mária! Jézus Anyja, stb.
- 5. Most már Isten kegyelméből
Megjobbitom éltemet,
Elhagyom, melyekhez szoktam,
Szántalan vétkeimet,
Oh Mária! Jézus Anyja, stb.
- 6. De hogy Isten megbocsássa
Én sok adósságimat,
És szent vérével elmossa
Minden undokságimat,

/D/

/ A többi rész hiányzik! /

9

Az örökké valóságba, A siron tuli hazába,
 Hol vagy szentnek kell maradnod, Vagy örökké elkárhoznod.
 Vesd meg a világ pompáját, Kövesd az Ur Jézus példáját,
 Egy néhány évi örömed, Pokolra döntheti lelked,
 A keskeny ut bár tövises, Mégis ez az üdvösséges,
 Mert ha keresztény a neved, Hordozni kell a keresztet.
 Szelidség alázatosság, Ez az uron a legszebb virág,
 Boldog a ki ebből szedhet, Mert a mennyországba vezet.

Az üdvösség és kárhozat utja.

Dallama: Boruljunkale térdeinkre.

Születésünktől a sirig, Az örökké valóságig,
 Két ut vezet, az oly népes, Egyik keskeny másik széles.
 A széles ut minden fele, Bűnviharokkal van telve,
 Rögei közt kigyók járnak, Mindig áldozatra várnak.
 Ahány bűn van a világon, Mind ott van a széles uton,
 Ott láthatod az irigyet, Gonosz, parázna, kevélyet.
 Nincsen ott Istenszeretet, Sem szűz Mária tisztelet,
 Ott a vakság, hitetlenség, Gonosz undokság, fősvénység.
 Ezen bűnök süsijébe, Pokol kigyók vannak rejtve,
 Onnan lesik prédájukat, Kiket elkárhoztassanak.
 Gyémánt ékszer, selyem ruha, És minden világi pompa,
 Szóval a mi visz pokolba, Mind ott van az egy csoportba.
 Ez uton sokan haladnak, Gazdagok, vének ifjak,
 Ha elérik a vég pontot, Ha huzzák rájuk a hantot.
 Készen lesz a kárhozat, A léleknek nyugtot nem ad,
 Mardosóbb a kigyónál, Kinosabb a pokolnál.
 Ez ut a mint Jézus mondja, Az örök kárhozat pontja,
 Majd lesz annak ki oda ér, Onnan soha vissza nem tér.
 Keskeny az ut Jézus mondá, A hol nincs a bűnnek juása,
 Az erénynek drága köve, Ragyog fénylik körülötte.
 Virágok nem nyilnak rajta, Tövisekkel van kirakva,
 Nem járhat azon a kevély, Sem parázna, sem a fősvény.
 Selyem, bársöny, arany, ezüst, Annyit ér ott mint hitvány füst,
 Nincsen ott értéke kincsnak, És a mulandó örömnak.
 Bűnbánat, alázatosság, Nyomor, inség és imádság,
 Kisebb és nagyobb keresztet, Ezen az uton teremnek.
 Azoknak kell azt felvinni, A kik itt akarnak menni,
 A fájdalmas keskeny utnak, Arany gyümölcsei vannak.
 Mert a Jézus maga mondja, Hogy ez a mennyország utja,
 Mind a két ut előtted áll, Melyiken menj, az rajtad áll.
 Ha azon még egy a lelked, De ott még azt is elveszted,
 Gondold meg, hogy meg kell halnod, Ettől közt kell választanod.

Ájtatos énekek
a
boldogságos Szűzhöz.

180.szám./ovális girlanddal övezett félholdon álló koronás M./

1. Mária szüz anyám, kérlek tégedet.
2. Oh Mária hallgasd meg kiáltásom.
3. Ments meg engem Uram az örök haláltól
4. Örvendnek az eget harsog a trombita.
5. Sötét gyászba öltöznek.

Pesten, 1869. Nyomatja s kiadja Bucsánszky Alajos.

I.

Mária szüz anyám kérlek tégedet,
"e hagyj el enegemet mint gyermekedet,
Mert te vagy szüz anyám, én gyámolóm,
Sok bánatom között vigasztalom... stb. 8 strófával.

II.

Oh Mária hallgasd meg kiáltásom,
vedd füleidbe e buzgó óhajtásom,
Melyet mostan nyujtok hozzád
Nagy sazonyom!
Mutasd be te szent fiadnak patrónusom... stb. 4 strófa.

III.

Magyar Libera.

Ments meg engem Uram! az örök haláltól,
Ama rettenetes ~~hajtás~~ napon minden bajtól,
Midőn az ég és föld meg fognak indulni,
S eljössz a világot lángokban itélni.

Rszket minden tagom, borzadok és félek,
Földi pályát végzett szegény bűnös lélek
Félek a naptól, mely vizsgálni fog s dulni,
Midőn az ég és föld meg fognak indulni.

Haragnak napja az, inség s veszély napja,
Nagy nap, mely abünöst gyötremelnek adjam
Midőn te, ki mindég élsz és fogsz itélni,
Eljössz a világot lángokban itélni.

Oh adj Uram örök nyugodalmat nekik,
S örök világosság fényeskedjék nekik:
Hogy trónusod körül udvaroshassanak,
S téged boldogítót örökké áldjanak. Amen.

Énekek és imádságok c. füzetecske/Budán, 1859. Bagó Márton/
-de csak első két lapja. Acimlap szerint két éneket tartalmaz-
Első; Óh siralom, óh fájdalom! Hogy a holtakról kell szólnom.
Második; Áldj meg minket teremtő Atya Isten./ez hiányzik/

1./Ének, a holtakról

Óh siralom, óh fájdalom!
Hogy a holtakról kell szólnom;
Az ur Isten maga tudja,
Holtakat hol szabadítja.

Sok lakóhelyei vannak
Az ur Isten országának;
De nem tudjuk, merre vannak.,
Hogy a holtak hol kinlódnak.

Most azért elődbe jöttünk,
Keresztfád előtt könyörgünk.
Tekints a megholt hivekre,
Kiket teremtél képedre.

Mert mindnyájunkért meghaltál,
Szent véreddel megváltottál,
Szent lelkedhez szoritottál,
Nekünk üdvösséget adtál.

Elérkrztünk a szent helyre,
A szomorú gyászos kertbe,
Vigasztalást itt nem veszünk;
Könnyes szemmel visszamegyünk.

Mert a holtak nem szólhatnak,
Vigasztalást nem adhatnak.,
Csak szentséges Szűz Mária,
Az árvák vigasztalója.

Már én többet nem szólhatok,
Bánatimban nem mondhatok,
Csak hogy örök nyugodalmat
Adjál minden megholtaknak.

Nyugodjanak békességben
Jézus Mária nevében.
Óh Mária! oh Mária!
Krisztus Jézus édes anyja!

Könyörögj most miérettünk,
Kik olvasóddal köszöntünk;
Mondja mindnyájunknak nyelve;
Dicséértessék Jézus neve
Most és mind örökké Amen.

Jézus Dávid fia

Könyörülj a megholt hiveken
És mirajtunk könyörgő hiveiden
Most és haálunk óráján

Amen

Halot fölöti ima, 191 ben.
~~Внешихъ имъ Свѣтъ~~

Öltözzetek gyászruhába tiszta lelküjek,
Mert egy rózsút leszakított a halál közületek,
imátkozunk érte, hogy Jézus nevébe
nyugodjon békeségbe.

Rózsa koszorut tegyünk a sirjára,
halva fekszik előttünk a falu legszeb lánya,
Békeségnek álmában már elköltözött túlünk,
Fogjátok fel tagjaimat ti tiszta lelküek,
vigyétek az el készített siromhoz testemet,
lelkem dicsőségbe szentek seregébe
mehessen az égbe.

-
Bucsu imák ,Segesd

Kegyesszüz Mária josúgos szivedben
hozád könyörgőket oh vedd kegyelmedben,
őrizz éjél napal minden baj ésgonosztol
és nyerj szent malasztot számunkra fijadtól.

-
Ima kis szent Terészkéhez.
kis szent terész én égi Pártfogóm,
légy itt a földön mindig gyámolóm,
őrizd a büntől óvjad lelkemet,
honoljon benne égi szeretet,
légy hiv barátom, ha a bün kísért,
hogy győzni tudjak mindig istenért.

Szived virága mindig tiszta rozsa,
Legyen szivemben az erénynek csokra,
érezzem azt hogy e föld nem lakásom.
Szivem mind te isten után vágyom.
ha meghalok vezesen szent kezed
örök örömbe Égbe engemet.

Borbély Teréz végzős
anyja halála után!

Sötét koporsóba, Menyaszony ruhába
én már el költözök inejd másvilágra,
drága jó szüleim ne sirgyatok,
inkább értem csak sokat imátkozatok.

Id van a koporsóm gyászos a teteje,
kedves édesanyám boruj a keblemre,
el költözök messze a hideg méj sirba,
a tstemet a hideg föld nagyon megszija.

Kedves jó gyermekem, jaj de it hagytaál
nincsen már örömöm nincsen vigasztalás
örökös a gyászom, amég én csak élek
felejtethetlen vagy a szivembe nékem.

Sötét gyásztakargya szomorú arcomat
Sok süsü könnyeim hulnak le alata,
Piros rózsát viszek ki a temetőbe,
Rá ültetem szépen s irod tetejére.
két kis fehér galamb turbékoja néked
kedves édesanyád it maradot árván.

"Esz is édes anyámtól van"

Csurgó, Borbély Teréz, 1913. /kézirásos levele után/.

Itt maratom én árván és özvegyen,
Nem volt még egy darabka kenyérem sem nekem,
eregy fijam id vannak gazdag rokonaim,
mond el hogy mind éheznek kisebb testvéreid,
arol is szoljatok hogy én beteg vagyok,
hát ha talán meg esik a szive rajtatok.

De agazdag rokonok még meg sem halgaták,
mind a három árvára kutyát uszították,
megy ahárom árva tovább megyen sirval,
o szüzanyám mi van a számunkra megírva.